

Sygn. akt OSD 15/16

Orzeczenie
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych
z dnia 20 kwietnia 2016 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Maria Kohlberger-Wierzbowska
Sędziowie: r. pr. Laura Mních (sprawozdawca)
r. pr. Elżbieta Wołosz

Protokolant: apl. radc. Sonia Stanik

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Moniki Marukiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2016 r. sprawy wniesionej z urzędu przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego na radcę prawnego obwinionego o to że: w okresie od maja 2012 do sierpnia 2015 zalegał ze składkami członkowskimi na łączną kwotę 3.900,00 zł działając na szkodę samorządu radcowskiego tj. o popełnianie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2015 poz. 507) w zw. z art. 61 ust. 2, 62 ust 1, art. 66 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Orzeka:

- I. Uznaje radcę prawnego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego powyżej tj. nie płacenia składek członkowskich w okresie od maja 2012 r. do sierpnia 2015 r. tj. o popełnianie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2015 poz. 507) w zw. z art. 61 ust. 2, 62 ust 1, art. 66 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i za to na podstawie art. 65 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2015 poz. 507) wymierza mu karę upomnienia,
- II. Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych kosztami postępowania w kwocie 945,10 zł obciąża Obwinionego radcę prawnego

Elżbieta Wołosz

Maria Kohlberger-Wierzbowska
Laura Mních

OSD 15/16

UZASADNIENIE

W dniu 5 sierpnia 2015 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANO] M. [REDAKTOWANO] wydała z urzędu postanowienie o wszczęciu dochodzenia w sprawie możliwości popełnienia przez radcę prawnego [REDAKTOWANO] przewinień dyscyplinarnych z art. 61 ust.2, art. 62 ust.1, art. 66 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W toku dochodzenia zostało ustalane, że wbrew ciążącemu na nim obowiązku [REDAKTOWANO] nie uiszczał składek członkowskich należnych za okres od maja 2012 r. do grudnia 2012 r., od stycznia 2013 r. do grudnia 2013 r., od stycznia 2014 r. do grudnia 2014 r. i od stycznia 2015 r. do lipca 2015 r. skutkiem czego na dzień 5 sierpnia zalegał z kwotą 3 900,00 zł działając tym samym na szkodę Samorządu Radców Prawnych - Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANO] do której [REDAKTOWANO] należy.

Dowody:

- Historia wpłat K. 1-4
- Historia wpłat K. 27

Dnia 3 września 2015 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANO] M. [REDAKTOWANO] wydała postanowienie o przedstawieniu zarzutów naruszenia art. 61 ust.2, art. 62 ust.1, art. 66 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego [REDAKTOWANO] poprzez naruszenie zasad etyki radcy prawnego oraz jego obowiązków zawodowych.

Obwiniony był prawidłowo, wzywany do stawiennictwa w Okręgowej Izbie Radców Prawnych – w dniach 3 września 2015 r., 13 listopada 2015 r., 26 listopada 2015 r. , lecz nie przyniosło to oczekiwanego skutku. Obwiniony nie usprawiedliwił swojej nieobecności w ww. terminach przesłuchania.

Dnia 14 marca 2016 r. do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANO] wpłynął wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANO] Moniki Marukiewicz przeciwko [REDAKTOWANO] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniosła o wymierzenie obwinionemu kary zawieszenia praw do wykonywania zawodu radcy prawnego na czas jednego roku na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 4) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

W dniu 20 kwietnia 2016 r. na posiedzenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] stawiał się Obwiniony, radca prawny [REDAKTOWANO] W zeznaniach przedstawił swoją sytuację majątkową, wskazując, że od trzech lat pozostaje bez pracy, ponadto wraz z żoną posiadają kredyt w wysokości około 120 000,00 franków szwajcarskich, z miesięczną ratą na poziomie 2 400,00 franków szwajcarskich. Co więcej, posiada także zaległości wobec

Urzędu Skarbowego i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, których wysokości, na moment składania zeznania, według Obwinionego, nie da się ustalić. Nie posiada on stałego miesięcznego wynagrodzenia, a jego jedynymi przychodami są wynagrodzenie za patronat dwóch aplikantów oraz okazjonalnie pełniona (do trzech razy w roku) funkcja arbitra do spraw sportu.

Jak wskazał sam Obwiniony, jest on świadomy popełnienia wykroczenia dyscyplinarnego, czego żałuje i za co przeprasza, ale jest to warunkowane złą sytuacją materialną. Przyznał, że nie zgłaszał wcześniej wniosku o jakąkolwiek ulgę, ze względu na skomplikowaną sytuację rodzinną, o której nie chce mówić.

W dniu rozprawy obwiniony wpłacił 400,00 zł Okręgowej Izbie Radców Prawnych tytułem nieopłaconych składek członkowskich. Obwiniony wniósł o najniższy wymiar kary, to jest karę upomnienia. Wskazał że ma świadomość, że powinien ponieść odpowiedzialność dyscyplinarną. Obwiniony zobowiązał się do zapłaty bieżących składek i w miarę możliwości uregulowanie zaległych.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wyraził zgodę na karę upomnienia, ze względu na dotychczasową niekaralność obwinionego oraz okazaną skruchę i zobowiązanie do naprawienia szkody.

Oceniając ustalenia stanu faktycznego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 387 KPK w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych, Sąd może uwzględnić wniosek oskarżonego o wydanie wyroku skazującego, gdy okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości i cele postępowania zostaną osiągnięte, mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości. Ponadto uwzględnienie takiego wniosku jest możliwe jedynie wówczas, gdy nie sprzeciwią się temu prokurator, a także pokrzywdzony, należycie powiadomiony o terminie rozprawy oraz pouczone o możliwości zgłoszenia przez oskarżonego tego wniosku. Zgodnie z wykładnią językową tego przepisu, do zastosowania tej instytucji, wymagane jest spełnienie łącznie wszystkich przesłanek.

Pierwszą z wymienionych przesłanek są okoliczności popełniania czynu nie budzące wątpliwości. W przytoczonym stanie faktycznym, ze względu na jednoznacznie świadczące dowody (przede wszystkim historię wpłat Obwinionego) jak i przyznanie się do winy, w ocenie Sądu, nie podlega najmniejszej wątpliwości popełnienie zarzucanego czynu przez radcę prawnego E [REDAKTOWANE] B [REDAKTOWANE] czyli naruszenia art. 61 ust.2, art. 62 ust.1, art. 66 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, przez naruszenie zasad etyki radcy prawnego oraz jego obowiązków zawodowych.

Po drugie, przy uwzględnieniu wniosku obwinionego wymagane jest osiągnięcie celów postępowania dyscyplinarnego, określonych w art. 2 KPK w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych. Wśród celów postępowania istotnie znaczenie w danej sprawie mają: wykrycie sprawcy i pociągnięcie go do odpowiedzialności, tak by kary nie poniosła osoba niewinna,

trafne zastosowanie środków przewidzianych w prawie dyscyplinarnym, umacnianie poszanowanie prawa, zapobieganie popełnianiu kolejnych przewinień, uwzględnienie prawnie chronionych interesów pokrzywdzonego oraz rozstrzygnięcie sprawy w rozsądnym terminie.

Jak już zostało wykazane wcześniej, okoliczności popełnionego czynu jak i wina Obwinionego nie podlegają wątpliwości. Bardzo ważne jest jednak, dla oceny zachowania Obwinionego, jego zachowanie po popełnionym czynie i stosunek do naprawienia szkody. Wobec tego trzeba dodać, że Obwiniony wyraził skruchę i zobowiązał się do naprawienia szkody, co więcej uczynił już pierwsze kroki w tym kierunku uiszczając 400,00 zł Okręgowej Izbie Radców Prawnych na poczet zaległych składek.

Sąd musiał także ocenić współmierność kary dla popełnionego przewinienia. Kara upomnienia, w przeciwieństwie do innych kar wymienionych w art. 65 ustawy o radcach prawnych, jest karą dającą Obwinionemu największą możliwość uregulowania zaległości wobec Okręgowej Izby Radców Prawnych.

Trzeba wyraźnie zaznaczyć, że zawieszenie prawa do wykonywania zawodu [REDAKTOR] [REDAKTOR] uniemożliwiłoby mu podjęcie pracy zgodnie z jego kwalifikacjami, co więcej spowodowałoby utratę otrzymywanych przez niego obecnie przychodów, co w konsekwencji uniemożliwiłoby uregulowanie zaległości obwinionemu, pogorszyłoby to nie tylko sytuację materialną [REDAKTOR] lecz także naruszyłoby prawnie chronione interesy pokrzywdzonego.

Ponadto uwzględnienie wniosku obwinionego zadośćuczyni efektywności i rzetelności postępowania dyscyplinarnego. Wobec powyższego nie ulega wątpliwości, iż w tej sytuacji zostaną osiągnięte cele postępowania, mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości, co stanowi wypełnienie drugiej przesłanki instytucji z art. 387 KPK wzw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych. Odnosząc się do ostatniej przesłanki zastosowania tej instytucji - ani Zastępca Rzecznika ani pokrzywdzony nie sprzeciwili się uwzględnieniu wniosku Obwinionego.

Wobec powyższego Sąd przychylił się do wniosku obwinionego i wymierzył mu karę upomnienia. O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych, biorąc pod uwagę czynności podjęte w postępowaniu.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. t.j.2016 r., poz. 233), od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego służy odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie.

Anna Dłuska

*Marie Kohlbeyer-
Wierbasię*

Stefan Dęba